

Speech Marcel de Nooijer – 21 oktober 2025

Goedemorgen allemaal!

Hartelijk welkom Uwe Excellentie, Minister Robert Tieman. Ambassadeur van Marokko, de heer Mohamed Basri. Ben Smith, CEO van de Air France-KLM Groep, die later bij ons aanschuift. Marjan Rintel, CEO van KLM. Olivier Mazzucchelli, CEO van Transavia Frankrijk en aan de burgemeesters van Haarlemmermeer mevrouw Marianne Schuurmans, Den Haag de heer Jan van Zanen en Amstelveen, de heer Tjapko Poppens. Een warm welkom ook aan onze gewaardeerde partners en sponsors, met name Airbus en het Marokkaanse Verkeersbureau. Wat ontzettend fijn om hier met elkaar te zijn... op de zestigste verjaardag van Transavia.

We hebben er met z'n allen lang naar uitgekeken! Zestig jaar Transavia – dat is meer dan een feestje. Het is een verhaal over mensen. Over verbinding, lef en plezier. Over miljoenen reizigers die we met elkaar hebben verbonden vanaf onze bases Schiphol, Rotterdam-The Hague, Eindhoven en Brussel met families, vakanties, kansen... en herinneringen voor het leven. Waarom dat zo bijzonder is? Omdat de wereld razendsnel verandert en bedrijven gemiddeld nog maar vijftien tot twintig jaar bestaan. Concurrentie is feller dan ooit. En toch staan wij hier. Al zestig jaar sterk. Er zijn veel noemenswaardige gebeurtenissen en ik wil er een aantal uitlichten die laten zien wat Transavia zo bijzonder maakt.

Het is 17 november 1966. De motoren van de PH-TRC draaien – een Douglas DC-6, met de naam “Valkenburg”. Het stormt op Schiphol. Aan boord: 87 passagiers, dansers van Het Nederlands Dans Theater en musici van het Nederlands Ballet Orkest. Boven de Alpen is het erg turbulent, waardoor de DC-6 flink tekeergaat. De vliegers laten zich niet gek maken en zetten het toestel in vijf uur tijd veilig aan de grond op de luchthaven van Napels. De eerste vlucht van Transavia Holland is een feit.

Het is 13 september 1974. De Franse ambassade in Den Haag is gegijzeld door drie gewapende mannen. De spanning is groot tot Transavia-gezagvoerder Pim Sierks zich meldt om te helpen. Hij vliegt de kapers, onder dreiging van hun wapens, naar Jemen met stalen zenuwen en groot verantwoordelijkheidsbesef. Dankzij de moed en professionaliteit van Pim Sierks en zijn crew komt de gijzeling tot een vreedzaam einde en leert heel Nederland Transavia kennen vanaf dat moment. Zijn dochter, Vanessa Sierks is hier vandaag – daar zijn we ontzettend blij mee.

Het is 25 juni 1988. In München schrijft het Nederlands elftal geschiedenis: Europees kampioen. Op Schiphol zagen ze het al voor zich – een oranje zee van mensen bij terugkomst en besloten verstandig: laat dat feest maar in Eindhoven landen. En daar, met een terminal

die nog maar vier jaar open was, zei men met Brabantse nuchterheid: kom maar op, dat kunnen wij wel aan. Een Transavia-toestel bracht de helden van Oranje veilig naar huis naar een veld vol vlaggen, gezang en pure blijdschap. Een dag waarop Transavia, Schiphol en Eindhoven samen lieten zien hoe Nederland vliegt: slim, warm en met plezier.

Het is oktober 2021. De wereld zit nog steeds midden in de coronacrisis... en duizenden Nederlanders zitten vast in Marokko. In goed overleg met de Marokkaanse autoriteiten vliegt Transavia repatriërvluchten, zoals dat eerder bij het begin van de pandemie ook gebeurde, om hen veilig naar huis te brengen. Een operatie die liet zien hoe krachtig samenwerking kan zijn zelfs in de meest uitdagende tijden.

En dan Cockie van Giessel. De eerste vrouwelijke gezagvoerder in de Nederlandse luchtvaart, werkzaam bij Transavia en daar zijn wij trots op. Een voorbeeld voor velen. We zijn heel blij dat Cockie hier vandaag ook is. En natuurlijk stichting Peter Pan al bijna dertig jaar bezorgt die chronisch zieke jongeren geweldige vakanties. Deze stichting wordt volledig gerund door Transavia collega's in hun vrije tijd. Volgend jaar vieren jullie feest, en terecht!

En we groeiden niet alleen als airline, maar ook als merk.

Van de KNSM en Nedlloyd – reuzen uit de Nederlandse scheepvaart – naar KLM, die in 2003 alle aandelen overnam. Sindsdien horen we bij elkaar. Maar wat in al die jaren nooit veranderde, is onze eigen Transavia-spirit. Wat is ons geheim? Onze passagiers die ons al zestig jaar lang hun vertrouwen geven. Onze mensen die met hart en ziel werken, en elke dag laten zien wat gastvrijheid, slim meebewegen en warmte betekenen. En onze cultuur: eigenzinnig genoeg om te vernieuwen, nuchter genoeg om onszelf te blijven.

Dus ja... zestig jaar worden in de luchtvaart is een prestatie. Maar ons jubileum is – hoe zal ik het zeggen – niet normaal gewoon. En precies dat willen we blijven: dichtbij, nuchter, en nét een tikje eigenwijs. Voordat we de blik op de toekomst richten... wil ik nog even terug naar het begin. John Block. Amsterdammer. Geboren in 1929. Hij solliciteerde ooit bij KLM – maar zijn ondernemerstalent werd daar niet direct herkend. Na zijn tijd bij Martinair besloot hij het anders te doen. Hij nam een slapend bedrijfje in Limburg over... en maakte er Transavia van. Hij liet onze eerste vliegtuigen groen schilderen door ontwerper Thijs Postma, die hier vandaag ook is, zodat ze direct herkenbaar waren. Binnen een paar jaar verzorgde Transavia een kwart van alle Nederlandse vakantievluchten.

Hij was een man met lef, ambitie en een beetje eigenwijsheid. Precies wat Transavia nog steeds typeert. John Block overleed in 1994. Maar de geest waarmee hij Transavia oprichtte – ondernemend, eigenzinnig en toegankelijk – is vandaag nog altijd voelbaar.

Zestig jaar Transavia. En dit jubileum is geen eindpunt...het is een tussenlanding. De wereld verandert sneller dan ooit: duurzaamheid, technologie, nieuwe verwachtingen. Onze kracht ligt in trouw blijven aan wie we zijn en meebewegen met wat de tijd van ons vraagt. Vliegen met een goed gevoel toegankelijk houden – daar doen we het voor. En ja, dat zie je straks ook terug in ons vernieuwde merk: herkenbaar groen, maar met een frisse blik vooruit.

We blijven doen waar we al zestig jaar goed in zijn. Maar daarvoor hebben we ruimte nodig – letterlijk en figuurlijk. Ik roep overheid, Schiphol en sectorpartners op om samen keuzes te maken die werken: over emissie, geluid, nachtvluchten, kosten... en vooral over een eerlijke balans tussen duurzaamheid en betaalbaarheid. Geef de luchtvaart de ruimte om te vernieuwen. En zorg dat Nederland verbonden blijft met de wereld. En daar ligt onze toekomst met slimme en duurzame keuzes die vliegen voor iedereen mogelijk houden. Dat is wat we al zestig jaar doen én precies wat we willen blijven doen. En straks... als we naar buiten gaan naar de retro Airbus... krijgt die verbinding met ons verleden nog een heel bijzonder gezicht. Ik zeg er niets over... behalve dit: het wordt een moment voor alle collega's, relaties en fans van Transavia om trots op te zijn.

Dank jullie wel!